

fe ha'e▷

רבי נתמן אקסס

לזופריו נצח מוריינו רבי ישראלי בעיר אודסה, זצ"ל

סיפור השבעה

חיי מודרן – ספרות חדשים

(א) בדוררנס-יעתו קדם שגננס לאומן סמוך לעיר ספר מעשה מהבעל שם-טוב זכרונו לברכה, שפעם אחת בא החבעל שם-טוב זכרונו לברכה לאיזה מקום, וזהו שם במרה שחורה ועכבות גדול מאד והכניו בו שיש לו מריה שחורה. אך מי יפתח פיו לשאל אוטו על זה. וזהו בקר יום וחצץ. אחר-כך בערבית שחת אחר חצות צהה הבעל שם-טוב זכרונו לברכה שיבקשו כל האורחים הנמצאים בעיר לה賓אים אצלו שיأكلו עמו בשבת, ולא היה שם הרבה אורחים רק מזען שני אורחים הולכי רגל וhubaim אלה. אחר-כך שמעו שטען עמדם החבעל שם-טוב זכרונו לברכה, ואמר רבנו זכרונו לברכה שאינו זוכר היבט את המעשה איך היה.

שש אך תמצית הענין היה שבעאותה הנקום היו שם נשמות משלש מאות שנים שלא היה להם עלייה, וכשבא הבבعل-שים-יטוב זכרונו לברכה לשם נתתקבצו כלם אליו כי הם מצפים תמיד על איש בזה שיזוכל לתיקון, ומהמת זה היה מהלו עצבות כי היה כבד עליהם עניין זה מאד. וזה עניין היה כי היה בלתי אפשרי לתקןם כפיים על-ידי פטירתו וזה היה קשה לו יתפרק אלו הימים ועל-ידי זה נצל הבבעל-שים-יטוב זכרונו לברכה. וכמזהמה שללאו הימים הנ"ל הגיע להם הוקעל-יריזה:

וְשָׁא

מתוך ספר לקוטי הלכות

וְהוּא (בראשית כט, א-ב): **וַיָּשָׂא יַעֲקֹב**
רֶגֶלְיוֹ וַיֵּלֶךְ אֶרְצָה בְּנֵי קָדְםָם.
וַיִּרְאֶת וְהַנֶּגֶת בָּאָר בְּשֶׁדֶה וְכֹוֹ
וְהַאֲבָן גָּדְלָה עַל פִּי הַבָּאָר
וּכְבוֹד.

וישא יעקב רגלו – הינו שיעקב נשא את רגלו שהוא בחינת מדרגה התהותנה, ועלה למדרגה הגבורה בכל פעם. כי עליידי שעמוד במנסן בלבך ולא הניח לפל עצמו בכל מה שעבר עליו, עד שזכה להשיג השגה הנ'ל שהקלפות והדמיונות מתחפשין בכל דרגא וודרגא וכו', שהכונעתם עליידי התגלות ההגונין וכו', שזיהו בחינת כל השגת החלום שראה או מראה הسلم וכו' ושה' יתפרק נצוב עליו לשמרו בכל דרגא ודרגה וכו' בפ'ל, או יישא יעקב בחינת רגלו, שזכה לשא ולהגבה תምיד בבחינת רגלו, הינו מדרגות התהותנו, ועלה בכל פעם למדרגה עליונה, כי מדרגה התהותנה נגד הגבורה ממנה היא בוחינת רגלו בידוע.

וְאֶת וַיַּלֵּךְ אֶרְצָה

בְּנֵי קָרֵם, שַׁחֲלָה
לְהֻזְדִּיעַ עַנְנָן זוֹ לְכָל
הַחֲפָצִים לְשׁוֹב לְהָ
יִתְבְּרֶךְ, בְּנֵי שִׁיתְחוֹקִי
בְּכָל פָּעֵם וְלֹא יִפְלֹא
לְעוֹלָם. וְהוּא אֶרְצָה בְּנֵי
קָרֵם, בְּנֵי קָרֵם, הַם
בְּחִינַת נְפֹשׁוֹת הַגּוֹבְהָות
בְּשֶׁרֶשֶׁן שָׁׁפְלָוּ לִמְהָ שָׁׁנְפָלוּ,
לְבִחְינַת אֲרָצִיות וְגַשְׁמִוֹת. כִּי

הם נקראין בני קדם מכהה טעמים, כי הם
בברשותם נקראין בני אל חי, בחינתם אחים
לה' אליכם, וזה בחינת 'בני קדם', כי ה'
ויתברך קדמוני לך, כמו שכתוב: מענה אלקי
קדם, ובמו שפרש רשי' שם. גם התורה
נקראת 'קדם', כי אוניות קדמה לעוזם, כמו
שכתוב (משל ח, כג): מראש מקדי ארץ,
הינו שאלו הנפשות הם בחינת בני ה'
ויתברך, בני תורה. גם נפשותם בעצם
נקראים 'קדם', כי נפשות ישראל קדמו
לעוזם, כי ישראל על במקשבה תחול. כי
באמת ישראל ואורייתא וקדשא בריך הוא
כלא חבר

ג מ' קדם' מרמזו שאלו הנפשות אינן מהדורות הללו כלל, רק מבחינות שניםCEDMONIOT (באשר הבנתי משיחתו הקדושה), הינו שאלו הנפשות יקרות וגבותה בשרון מאר, נפלו לארציות גושמויות, וצריכין להשים לשיטם.

משיחת נפש

כל אורה באהב'ו הגדלה

= ראש השנה - יום פטור (חלק ז) =

ב שְׁרוֹצָה הָאָדָם לִכְנֵס אֶל הַקְרָשָׁה,
אֲזִי מַתְגִּבְרִין וּמַתְפִּשְׁטִין כְּנֶגְדוֹ הַסְּטוּרָא
אֲחֶרְאָ שָׁהָם הַיכְלִי הַתְּמוּרוֹת מֵאָד, וְכֹל
מַתְגִּבְרִין וּמַתְפִּשְׁטִין כְּנֶגְדוֹ מֵאָד עַד
שִׁישָׁ הַרְבָּה שְׁבָרְבָּה קְיוֹ אֶצְלַ הַפְּתַח וְחוֹרוֹ
רַחֲמָנָא לָעַלְןָ מִחְמָת שָׁלָא יַדְעַו שְׁכָבָר הַם
אֶצְלַ הַפְּתַח אוֹ מִחְמָת שְׁמַשְׁתְּחִין כְּנֶגְדוֹ
מֵאָד עַד שְׁקָשָׁה לוֹ לְשָׁבָרִם. אֶבֶל
הַאֲישׁ הַכְּשָׂר בָּאֶמֶת הוּא יוֹשֵׁב וּמְתִינִין
וּמְתוּעָבָב נְבִים הַרְבָּה אֶצְלַ פְּתַח הַקְרָשָׁה,
זַיאָף עַל פִּי שְׁבָתוֹן וּמִן זֶה שְׁהָוָא מְתוּעָבָב
אֶצְלַ הַפְּתַח מִקְנָה וּמִיחְלָל הַהְבָּנָס לִפְנֵים
מַתְגִּבְרָבָר עַלְיוֹ חִימִימֹת הַיצָּר הַרְעָ מֵאָד,
אַפְּ-עַלְ-פִּיכְ-ן הוּא עֹשָׂה אֶת שָׁלָוּ וּוֹשֵׁב
וּמְתִינִין אֶצְלַ פְּתַח הַקְרָשָׁה וְאַיְנוּ רֹצֶה
לְשָׁבוֹ לְאַחֲרוֹן בְּשָׁום אַפְּן.

בcheinת והוא ישב פתח האלהל
שшибה מלשון עכבה כמו שאמרו רבותינו
וכרכונם לבקרים: וכחם היום מrome על
התגברויות חמימות היצר הרע.
אף-על-פיין הוא אין רוץ להטעות את
עצמם וחושב על הכליתו הנזחי במאמה
אינו שב לאחרור בשום אפן יקיה אין
שיזיה, רק הוא יושב וממתיין ומתקעב
אצל פתח הקדשה ימים רבים כמה
שיזיה. ואף על פי שאין מוחין אותו
להפנס לטור הפתח, ויום שהוא
חמיות היצר הרע לוחט אותו מادر.
אף-על-פיין הוא אין מפיק את מקומו
יושב ומתקעב אצל פתח האלהל של
הצדיקים והבשרים עד ירחים מן הימים.
וזהו גם בן בחינת ויהושע בן נון נער לא
כמיש מהדור האהיל, מבאר בפניהם:
(הלוות אישות, הלכה ד - אות יט)

**קורא יקר
אתה נהנה מהעלון
ומעריך את תורהו של
רביינו נחמן
עוזר לנו, תרום נא
כדי שנפלייך את
תורת הצדיק בכל מקום.**

אל... אמר לאחד שיביא את ילדיו לאומן לפניו גיל שבע ברכzon רבענו, שאמר, שביל תינוק שיבוא אליו לפניו גיל שבע, יהיה נקי מן החטא עד החתינה. ואמר לו, שלאחר שਮביא אותו לפניו גיל שבע, לא צריך להזכיר אותו עוד פעם לפניו הבר מצוחה כי צריך לשרם על הקסף, ולאיש הזה יש הרבה בנים בלי עון הרע... אך אחורי הבר מצוחה צריך להזכיר אותו כל שנה, במצוות רבנו לנבע אליו כל ראש השנה. אמונם לחבר אחר אמר ר' ישראלי שיזהר לנבע עם בנו (שהיה בגיל שמונה) כל שנה לראש השנה לאומן, עד שהציוויל של רבינו יגיע לארץ ישראל.

ר' יישרָאֵל ספר, שבומן שר', יישרָאֵל קְדוּמָר רַקֵּד בְּפּוֹרִים אֶצְלָהַמְתְּגִנְדִּים, הוּא הַיָּה באור, והוֹסִיף: "תַּגִּידו מָה שְׁתַגִּידו, אֲבָל אַנְיָרָאֵיתִי אָזֶה, וּרְגַלְיוֹ לֹא הָיו נוֹגּוּת בְּרַצְפָּה".

గරסָה אַחֲרָתָה: ר' יְשָׁרָאֵל סִפְרָ זֹאת עַל תְּפִלָּת שְׁמֻוֹנָה עָשָׂה שֶׁל רַאשָּׁה שָׁנָה (שֶׁל ר' קְרָדוֹן) בְּרִשְׁבָּי, שָׁמֶר בְּתַלְבָּתוֹן בְּתַפְלָה רְגָלִיו לְאֵלֵי הַיּוֹנוֹגָעוֹת בְּרִצְפָּה וּכְרוֹ.

אל ר' יישרָאֵל אמר פעם באומן, שהאנשין טועין בחשבם שמספיק לבודא פעם אחת לאומן על ראש השנה, ולא בן הדבר, אלא צריך לבודא כל שנה ושנה לאומן על ראש השנה. (אומן תשנ"א)

בָּאֶלְול תשנ"א סמוך לראש-השנה, ר' ישראלי נפל ונשבר לו אגן הירך
וכו... ור' ישראלי הקפיד על זה שהכניסו אותו לבית חולמים, ואמר שאם
לא היה נכנס, היה מתרפא בכמה ימים והיה מספיק לנסע לאומן על
ראש-השנה. והפקיד פרוטה לצקקה לאחר, ובכך מניע להציג בעבורו
תקון הפללי על הצעין, כבוגר, וצוה לכלם לנסע לאומן, וכן קיומו ולא
ונשאר אף אחר אותו לשמשן. (אלול תשנ"א - וומר)

... ווּזְרֹנוּ בַּרְחָמִיקָה הַרְבִּים לְשֻׁמֶּר אֶת
הַבְּרִית לְקָדֵשׁ וּרְחָם עַלְנוּ וְהַצִּילָנוּ אָוֹתָנוּ
וְאַתָּה בֶּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִפְּלָמִינִי פָּגָם שֶׁל
נִיאוֹף חָס וּשְׁלוֹם, הַן בְּרָאֵה הַן בְּמַחְשָׁבָה
בְּדִבּוֹר וּבְמַעֲשָׂה, וּבְכָל הַחַמְשָׁה חַוִּים,
בְּכָלָם תְּשִׁמְרָנוּ וְתִצְלִינוּ מִפְּלָמִינִי פָּגָם
הַבְּרִית. רַק וּזְרֹנוּ לְהִיוֹת קְדוּשִׁים וְטוּהָרִים
בְּכָלָם, וּנוֹכֵחַ לְקָרֵשָׁת הַבְּרִית בָּאָמִתָּה כְּרַצְ�וֹנָר
הַטּוֹב, וּבְצָלְבָנִיפְרָט תְּסִתְירָנוּ. וְתוֹבָנוּ לְקִים
מִצְוֹת צִיצִית בְּרָאוֹי בְּכָל פֿרְטִיהָ וּדְקוֹדְקִיהָ
וּבְנוֹנוֹתִיךְ וּתְרוֹזִיגִיהָ מִצְוֹת חֲתַלְיוֹנִים בָּהָה, וְעַל דִּי
כְּנֶפֶי הַצִּיצִית הַקְּדוּשִׁים תְּגַنֵּן עַלְנוּ וְתִצְלִיל
אָוֹתָנוּ מִפְּלָמִינִי פָּגָם הַבְּרִית, וְתוֹבָנוּ
לְהַתְּקִדְשָׁ בְּקָדְשָׁתָה תְּמִיד, וְעַל דִּי זֶה תִּצְלִיל
אָוֹתָנוּ מִעֲצַת הַנְּחַשׁ, מִעֲצַת הַמְּפִתִּים
וְהַמְּסִיתִים וְהַפְּרִיחִים מִדַּרְךָ הָאָמֶת, בְּכוֹנָה
לְהַרְעָא אוֹ שֶׁלָּא בְּכוֹנָה.

ונזפה לקביל ולהמשיך עליינו אור השבל
האמת של צדיקי אמת, על ידי שנזפה לקביל
וילקימים עצות טובות ואמתיות שלהם, ועל ידי
זה נזכה לאמת ולא יצא דבר שקר מפיינו
לעתולם: (לקוטי הפלות א' – מתוך תפילה ז')